

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Міжнародна науково-практична конференція магістрантів
та молодих вчених**

**«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У XXI
СТОЛІТТІ»**

**Актуальні питання розвитку аграрного та земельного права:
національний і міжнародний вимір**

17 листопада 2022 року

Білі Церква
2022

релігійні норми, врахування яких також стає неодмінною умовою визначення законності дій як органів та посадових осіб органів публічної влади, так і дій будь-яких інших фізичних та юридичних осіб, що повною мірою стосується й законності слідчих (розшукових) дій.

Слідчі (розшукові) дії у кримінальних провадженнях проти довілля можуть бути визнані законними лише за умов: 1) наявності належних правових підстав їх проведення; 2) проведення їх лише уповноваженою на це особою (особами); 3) проведення їх гласно, у визначеній законом формі, з використанням при цьому визначених законом засобів та з дотриманням визначеної законом процедури; 4) проведення їх з дотриманням загальновизнаних прав, свобод та інтересів їх учасників, а також з дотриманням чинного законодавства; 5) створення умов кожному її учаснику для вільного висловлення власної думки щодо ходу та результатів слідчої дії, а також для їх оскарження.

Висновок. Розглянувши процесуальні засади прав, та свобод, законних інтересів учасників кримінального провадження під час проведення слідчих (розшукових) дій у кримінальних провадженнях проти довілля ми дійшли висновку, що кримінально процесуальні гарантії спрямовані на забезпечення реалізації прав і виконання обов'язків суб'єктів, які залучаються до кримінального провадження, та суб'єктів, які здійснюють кримінальне провадження. Органи досудового розслідування, які розслідують кримінальні правопорушення проти довілля повинні бути зацікавлені у тому, щоб учасники кримінального провадження були обізнані у своїх правах та обов'язках і могли належним чином їх використовувати, оскільки лише в цьому випадку будуть створюватися належні умови для забезпечення виконання завдань кримінального провадження, і докази, які будуть отримані в процесі проведення слідчих (розшукових) дій будуть визнані законними і на них буде ґрунтуватися підозра.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15.02.2008 року «Про хід реформування системи кримінальної юстиції та правоохоронних органів» Затв. Указом Президента України від 08.04.2008 р. № 311/ 2008. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/311/2008>.
3. Пояснювальна записка до проекту Кримінального процесуального кодексу України: (реєстр. № 9700 від 13.01.2012 р., розроблений робочою групою з питань реформування кримінального судочинства, яка утворена Указом Президента України від 17 серпня 2010 року, № 820). URL:http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_2?pf3516=9700&sk1=7.
4. Погорілко В.Ф. Конституційне право України: підруч. для вузів; за ред. Погорілка В.Ф. 2 вид. допрац. Київ :Наук. думка, 2000. 724 с.
5. Бабій Б., Корецький В., Цветкова В. Юридичний словник. Київ: гол. ред. УРЕ АН УРСР, 1974. 846 с.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та доповненнями від 13.04.2012 р. № 4651-VI. База даних «Законодавство України». ВР України. URL:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
7. Лобойко Л.М. Методи кримінально-процесуального права. Дніпропетровськ: Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, 2006. 352 с.

УДК 340.15+342.95

РОЗУМЕЙ Д.І., магістрантка

Науковий керівник – **МАКАРЧУК В. В.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОКРЕМІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

В тезах розглядаються окремі аспекти адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху.

Ключові слова (Keywords): кодекс України про адміністративні правопорушення, адміністративний процес, адміністративно-процедурне законодавство, дорожньо-транспортна пригода.

Перша експлуатація автомобілів не супроводжувалась будь-яким правовим регулюванням через їх незначну кількість, однак в подальшому запозичення зарубіжного досвіду щодо регулювання дорожнього руху не змусило себе довго очікувати та було спричинено низкою дорожніх аварій і травматизму. Поруч з цим, неврегульованими постали галузі пасажирського перевезення в транспортних засобах, а також транспортування вантажу.

Цілком слушно пов'язувати перші нормативно-правові приписи щодо забезпечення безпеки дорожнього руху з появою першого автомобіля, який на території Російської Імперії, куди входили українські землі, створили у 1886 році. Безпосередньо на території України перші автомобілі почали здійснювати рух транспортними сполученнями в Одесі на початку 1900-х, куди їх морським сполученням було доставлено з території Російської Імперії. Водночас у Києві у той час перші автомобілі з'явилися з іноземних держав. Зважаючи на це, вже у 1902 році Київської міської думою було прийнято перший нормативно-правовий акт у сфері безпеки дорожнього руху, розроблений на території сучасної України – Постанову «Про порядок пасажирського та вантажного руху містом Києвом на автомобілях». Вказаним правовим актом було розроблено низку положень щодо повноважень поліції у процесі регулювання дорожнього руху, забезпечення правомірної поведінки його учасників, а також представників місцевого правління, до відання яких належало дотримання належного стану міських доріг. Водночас було розроблено і передбачено низку норм, які визначали належну поведінку водіїв транспортних засобів при русі вулицями міста [1, с. 10].

Забезпечення принципу верховенства права при притягненні особи до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушень у сфері дорожнього руху повинно полягати в тому, щоб заборонні приписи адміністративно-деліктного законодавства були доступними кожній особі, вирішення окремих процедурних питань повинно здійснюватися у спосіб визначений законодавством, а не за розсудом окремої уповноваженої особи, кожна особа повинна бути в однаковій правовій позиції перед приписами нормативно-правових актів, якими визначено особливості адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху. Принцип законності буде реалізований виключно за тих умов, коли до особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері безпеки дорожнього, які чітко визначені законодавством України про адміністративні правопорушення, а межі і обсяг санкцій визначені ним. Важливою передумовою реалізації принципу законності є те, що процедура притягнення особи до адміністративної відповідальності повинна відповідати процедурі, визначеній нормативно-правовими приписами. Доцільність як правовий принцип адміністративної відповідальності означає те, що вона застосовується виключно у випадках, коли є правова передумова для цього, тобто вчинення діяння особи дійсно містить усі ознаки складу адміністративного правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху, а не містить малозначності діяння, чи склад, наприклад, кримінального правопорушення.

Причинний зв'язок між вчиненим діянням і шкідливими наслідками полягає у тому, що саме через діяння правопорушника вони були спричинені, а не внаслідок дії супутніх явищ. Тобто у цій ситуації доцільно зважати на те, що якби правопорушник не вчинив протиправне діяння, зокрема не передав ключі від транспортного засобу особі в стані алкогольного сп'яніння, то вона б не стала небезпечним учасником дорожнього руху. Поруч з обов'язковими ознаками складу адміністративного правопорушення виділяють додаткові (факультативні). Так, до факультативних ознак об'єктивної сторони відносять час, місце, умови, способи та засоби вчинення правопорушення [2, с. 77].

Зміст протоколу про адміністративне правопорушення закріплений статтею 256 Кодексу України про адміністративні правопорушення, згідно з якою у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за

дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, прізвище викривача (за його письмовою згодою), якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи. Якщо правопорушенням заподіяно матеріальну шкоду, про це також зазначається в протоколі. Протокол підписується особою, яка його склала, і особою, яка притягається до адміністративної відповідальності; при наявності свідків і потерпілих протокол може бути підписано також і цими особами. У разі відмови особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, від підписання протоколу, в ньому робиться запис про це. Особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, має право подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до протоколу, а також викласти мотиви свого відмовлення від його підписання [3].

Безпека дорожнього руху як об'єкт адміністративно-правової охорони має досить розвинуту систему адміністративних стягнень, яка дозволяє реалізувати адміністративну відповідальність у досліджуваній сфері пропорційно тим протиправним діянням, які виникають у нашому соціальному середовищі. Юридичним фактом перебування особи у стані алкогольного сп'яніння є результат позитивної проби на алкоголь. Юридичною ж підставою притягнення до адміністративної відповідальності є протокол, у якому зафіксовано обставини вчиненого адміністративного правопорушення, а також результати здійсненої перевірки. Суб'єктом вчиненого адміністративного правопорушення можуть виступати виключно водії транспортних засобів, а також особи, які передали в керування транспортний засіб особі, що перебуває у стані алкогольного, наркотичного сп'яніння, а також під дією лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції [4].

Отже, адміністративне провадження за вчинення правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху потребує обов'язкового дотримання усіх вимог правової процедури, оскільки в протилежному випадку матиме місце її незаконний характер. У разі вчинення особою адміністративного і кримінального правопорушень одним діянням проти безпеки дорожнього руху, притягнення винної особи до адміністративної відповідальності може здійснюватися поруч з кримінально-правовою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Муцко В. Ф. Адміністративно-правове регулювання безпеки дорожнього руху в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2011. 18 с.
2. Гуржій Т. О. Основи формування державної політики в сфері безпеки дорожнього руху: монографія. Київ: ДНДІ МВС України, 2010. 256 с.
3. Про дорожній рух: Закон України від 30.06.1993 р. № 3353-ХІІ: станом на 27 жовт. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3353-12#Text> (дата звернення: 08.11.2022).
4. Про Правила дорожнього руху: Постанова Каб. Міністрів України від 10.10.2001 р. № 1306: станом на 2 листоп. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1306-2001-п#Text> (дата звернення: 08.11.2022).

УДК 346:347

ЧЕРНЯК Ю.І., магістрант

Науковий керівник – **ТИМОЩУК О.Г.**, канд. юрид. наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ БАНКРУТСТВА В УКРАЇНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ

Ключові слова: банкрутство, ринкові відносини, процедура банкрутства, інтереси кредиторів, правова база.

Кодекс України з процедур банкрутства визначає поняття як визнану господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедури санації та реструктуризації і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Кодексом, грошові вимоги кредиторів інакше, ніж через застосування ліквідаційної

ЗМІСТ

Гайдук В.С., Новак Т.С. До питання здійснення державного контролю за раціональним використанням та охороною земель.....	3
Льчук М., Пахомова А.О. Щодо питання патентування в Україні.....	4
Качалов В, Тимощук О.Г. Інформаційна безпека у міжнародному та національному вимірі – виклики сьогодення.....	6
Луценко О.Д., Пахомова А.О. Проблеми в сфері реєстрації сортів рослин в Україні.....	8
Музиченко С. К., Макаруч В. В. Окремі аспекти кваліфікації розпивання алкогольних, слабоалкогольних напоїв або вживання наркотичних засобів, психотропних речовин чи їх аналогів військовослужбовцями в умовах воєнного стану.....	10
Олексієнко Ю.В., Сімакова С.І. Законність слідчих (розшукових) дій як гарантія прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального впровадження проти довілля.....	12
Розумей Д.І., Макаруч В.В. Окремі аспекти адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху.....	14
Черняк Ю., Тимощук О.Г. Теоретичні засади банкрутства в Україні та європейських країнах: порівняльний аспект.....	16
Шарасвський Ю.І., Бровко Н.І. Реалізація процедури юрисдикційного захисту прав та законних інтересів суб'єктів господарювання в Україні.....	18
Ластовка О.П., Мельник О.Г. Дія міжнародного гуманітарного права в контексті захисту прав людини в умовах війни в Україні.....	20